

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vsvardi Martyrologivm

Usuardus <Sangermanensis>

Lovanii, 1573

L.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42790

INDICVLVS

est die vigesimo primo Maij, festum duplex magnum in Ariensi ecclesia.

Sanctus Iulianus, à Nodgero episcopo Leodiensi numeratur inter Sanctos, qui in Vinterhouio cum beato Landoaldo archipresbytero quieuerunt. Scribitque eum, & simul Landradam virginem, ac Adrianum martyrem, iussu diuinæ visionis eleuatos esse per Sarabertum presbyterum, ex luto, & cisternis, quibus ob Nortmannicam vastationem fuerant inclusi. Reperta sunt etiam in cisternis nomina eorum exprompta in breuiculis. In hac autem translatione, quæ facta est tertio Nonas Martij, Sigeburgis hydropica matrona sospitatem recepit.

Sanctus LAMBERTVS, episcopus Traiecti ad Mosam & martyr, vsus est præceptore in *Vinterhouen* sancto archipresbytero Landoaldo: magistroque suo sancto martyri Theodardo in episcopatum successit: Clodoueus rex eius prudentia & auctoritate familiariter utebatur, patrem eum appellans, & Apostolicum virum, in eo priuilegio quod promulgauit pro immunitate ecclesiæ sanctæ Mariæ Traiecti: sed postmodum Ebroinus tyrannus, qui Maior domus sub Theodorico rege sæpius Franciam turbauerat, Lambertum iustitiæ & publicæ libertatis defensorem, episcopatu expulit, & Faramundum quædam intrusit: per quem Tungrensis ecclesia experiendo didicit, furem non venire, nisi vt furetur, mactet, & perdat. Lambertus autem videns se obstinatæ tyrannidi & oppressioni ecclesiæ non posse resistere, infructuosum laborem prudenter declinauit, &

Ioan. 10

10 10

uit, & per septem annos Angelicam vitam duxit in Stabuleto monasterio, vsque ad miseram Ebroini interfectionem. Nominatur Apostolus Taxandriæ, eo quod multa prædicatione, & patientia, ad fidem conuerterit eius regionis populum, idololatriæ cultu fordescentem, qui nullis ciuitatibus, sed pluribus & sparsis vicis continebatur. Hodie Pelandos peculiariter Taxandros nominamus. Sed historiæ scriptor generatim Kempienses videtur intelligere; indicat enim eos Tungros ferè attingere. Et propter hanc conuersionem, Taxandri Leodiensi ecclesiæ subditi fuerunt, sicut cernere licuit vsque ad nuperam episcopatum multiplicationem. Pipinum principem, primi Pipini nepotem, de publico cum Alpaide adulterio, quibus potuit modis, reuocare laborauit. Qui visus est quidem reiecta pellice, velle redintegrato coniugio obtinere remedium poenitentiae, sed per eandem penitus subuertitur. Cui etiam postulanti, ea de causa astitit frater eius impius Dodo, qui in villa Legia orantem sanctum Lambertum, & per modum crucis expansum, ante altare sanctorum martyrum Cosmæ & Damiani, per satellites suos lancea perforauit, & cum eo simul interemit Petrum & Andoletium, Lamberti consanguineos. Sic beatissimus martyr, omni virtutum gratia adornatus, cum Ioanne Baptista, ob impugnatum adulterium, meruit palmam martyrij, anno Domini sexcentesimo nonagesimo octauo, episcopatus quadragesimo. Sacrilegus verò Dodo æternæ dånationis incucurrit interitum; tum etiam posteritati suæ tanti facinoris iugè poenam, & inde

INDICVLVS

& indeficiens opprobrium vsque hodie reliquit. Sepultus est beatissimus martyr apud Traiectum, in ecclesia sancti Petri, vnde post duodecim annos translatus est, cum sede cathedrali, à beato Huberto, ad villam Legiam, tunc quidem ignobilem Lotharingiæ vicum, sed martyrio & miraculis Lamberti nobilitatum. Eius etiam patrocinantibus meritis postmodum commutatur in celeberrimam urbem, quæ modò Leodium dicitur, & caput est totius ditionis Leodiensis, principem habens suum episcopum, cuius iurisdictioni ciuili subesse arbitror oppida viginti duo. Festum Lamberti per totam diœcesim celeberrimum est, die decimo septimo Septembris. Translatio celebratur quarto Calendas Maij. Triumphus verò sancti Lamberti in Steps, tertio Idus Octobris.

Sancti LAMBERTVS & BERLERIVS, presbyteri & confessores, discipuli sancti Gislæni, simul quiescunt in loculo portatili, in parochiali ecclesia oppidi sancti Gislæni, in Hannonia. vbi officium habent de communi confessorum, feria secunda post diem dedicationis, quæ incidit in Dominicam Cantate.

Sanctus LANDELINVS abbas, Cameraci ortus est ex nobilissimo Francorum genere, temporibus Dagoberti regis, & à beato Autberto episcopo Cameracensi, qui eum de sacro fonte susceperat, literis est imbutus, & pijs moribus. Seductus tamen à quibusdam cognatis, aufugit, factusque est nefarius prædo, & ne nomine proderetur, vocauit se Maurosum. Sed tandem diuina potentia, ad preces sancti Pontificis, errabundum eius
filium

filium reddidit sanctæ matri Ecclesiæ . Qui diu-
turna excoctus pœnitentia , ab eodem pontifice
confus est, & militiæ cœlestis chlamydem accepit.
Cumque sanctitate excreuisset, etiam presbyterij
honore sublimatus est. Post trinam autem profe-
sionem ad limina Apostolorum, quatuor con-
struxit monasteria, Lobium, Alnam, Vuassariam,
& quartum ad fluuium Hon, vbi fontem crispian-
tium vndarum precibus impetrauit: ideoque lo-
cum Crispinium appellauit, eundemque vomere
diuinæ prædicationis excoluit, habita auctoritate
à Martino Romano Pontifice . Natalis est Iunij
decimo quinto . quo die historiam habet Surius,
tomo 3. Permisit autem aliquando iustus & pa-
tiens redditor, Crispinium monasterium milita-
rium virorum beneficio infiscari.

Sanctus LANDOALDVS archipresbyter, apud
Martinum, primum eo nomine pontificem, pro-
pter eruditionem suam, & vitæ integritatem, ma-
gno in honore fuit ab eo tandem Romanæ eccle-
siæ archipresbyter etiam ordinatus. Cumque A-
mandus episcopus, secundo Romam veniens,
Martino pontifici declararet, se non sufficere ad
regendum Traiectensem ecclesiam, & ad conuer-
tendum copiosam infidelium messem, adiunxit
illi Landoaldum, quem maximè diligebat. Itaque
cum Amando proficiscitur, assumptis alijs decem,
inter quos Amantius diaconus, Vinciana virgo,
soror eius, & Aldetrudis virgo. Dum autè Aman-
dus operam dat gentilibus conuertendis, Lan-
doaldus totos nouem annos, summa cum laude,
vices eius gerit in administratione episcopatus
Tungren-

Tungren-

Tungrēsis. Talisq; ac tātus fuit, vt vni illi, tāquam optimo præceptori, nobilis atq; admirabilis puer Lābertus, cui Deus geminā episcopatus & martyrij palmā parabat, instituendus traderetur. Quā ob causam etiam pater Lāberti pagū **W**interthouen Lādoaldo perpetua hereditate possidendum dono dedit; vbi cum discipulo suo habitauit, & in honorē principis Apostolorum ecclesiā extruxit. Multis, in viuis existēs, miraculis clarus fuit. Inter quæ illud est memorabile, quod puer Lambertus suo, & præceptoris merito, viuas prunas illæso sinu portauit. Rursus & alterum, quod ad vtriusq; preces, in ecclesiæ constructione fons limpidissimus scaturierit, qui vsq; hodie fidē dictis præbet. Mortuus in **W**interthouē Christianorū more sepelitur; Quo eodē in loco, & socij peregrinationis eius, omnes iuxta illū sepulti sunt; Solus Amātius diaconus eius, & sacro è fonte filius, vno eodemq; sepulcro cū eo collocatur. Corpora è terra eleuauit, Calēdis Decēbris Florbertus secūdus à beato Lāberto Leodiensiu antistes, excitatus & multitudine miraculorū, quæ ibi fiebāt, & diuina commonitione. Hæc postea ob Nortmānicam deuastationem sub terra recōdita, miraculis emergētib; iterū mūdis oculis inclusa sunt, consentiente Heraclio, proximo prædecessore Notgeri episcopi, qui Lādoaldi vitā, & translationem, descripsit. Postmodū Gandense S. Bauonis monasterium, ex **W**interthouen sui iuris pago, anno nongētesimo octuagesimo, sanctorū pignora Gandauū trāstulit, sub Vuomaro abbate. Quæ Lādulphus episcopus Tornacensis, de miraculis certior factus, è vilioribus &

*Notgerus
19 Martij,
80.2 Surij.*

bus & antiquis vasculis transtulit in noua scrinia, auro argentoq; fulgētia, anno nongētesimo octuagesimo secundo, Idibus Iulij. Natalis celebratur decimo quarto Calēd. Apr. Eleuatio, Ibibus Iulij.

Sācta LANDRADA, virgo nobilissima, ab inuente ætate Christianā pietatē egregiē coluit: Ecclesiam in honorē virginis Mariæ Belisiam erexit, quam per eximiū Lambertū episcopū consecrari, Deoq; dedicari impetrauit. Vbi dum sanctarum virginū præfecta est collegio, (quod hodie est Canoniarū, dictū **Monster Bilsen**/extra Belisiam, oppidū Leodiēse,) etiā virginē sanctā Amelbergā doctrina, pietate, & Christianorū morū præceptis imbuit. Reddidit autē cœlesti sponso purā animā, octauo Idus Iulij. Cuius sacrū corpus, Lāberti opera in **Winterhouē**/cœnobij S. Bauonis possessione, sepelitur; eleuatum post annos aliquot, Nonis Martij: ac deinde anno nongentesimo octuagesimo cū Lādoaldi, Adriani martyris, & sociorū, sacris reliquijs, ad D. Bauonis ecclesiā est tráflatum.

Sanctus LANDRICVS, filius sanctorum Vincērij & Vualdetrudis, scribitur primū rexisse episcopatum Metensem, deinde eo relicto, post patris obitū, monasterium Sonegias, quod nūc est Canoniorum collegium, in Sonegia Hannoniæ oppido, vbi cū patre quiescit, eleuatus in summū altare. Natalis est decimo quinto Calendas Maij.

Sanctus LEVINVS, presbyter & confessor, ex Anglia, de terra sua & cognatione exiens, petijt castrum, **Wiltēnburch** antiquitus dictum, modò Traiectum. Inde à sancto Gregorio episcopo destinatur secus Iselam fluuium, ad Saxonum conuer-

conuer-

conuersionem, vbi beatus doctor, & insignis animarum zelator, post multam tolerantiam, multorumq; conuersionem, plenus bonis operibus spiritum Domino reddidit. Cuius corpus in vna honorificè reconditur, in ecclesia portus Dauentriensis. Cui loco hoc vocabulū inditum constat à Dauone, honorifico & potēti viro, qui S. Leuino fuit familiarissimus. Quiescit hic Transiselanorū Apostolus Dauentriæ, in Cathedrali ecclesia, patronus dictæ diœcesis. Pro reuerētia autem ipsius, Bernulfus episcopus Traiectensis, medietatem Collegij sancti Saluatoris Traiectensis, transplantauit in Dauentriam. Dies depositionis celebratur, etiam à Traiectinis, duodecimo Nouembris/translationis, vigesimo quinto Iunij.

Ledua, siue Lijdwigis, virgo, vulgariter *Lijdwig* dicta, obiit Schiedami, quod est Hollandiæ oppidum, decimo octauo Calendas Maij, anno Domini millesimo quadringentesimo trigesimo tertio, ætatis quinquagesimo tertio, ægritudinum trigesimo octauo. Cuius historiam conscripsit venerabilis Thomas de Kempis.

Sanctus LEODEGARIVS, episcopus Augustodunensis, & martyr pretiosus, persecutorem habuit Ebroinum, maiorem in aula regia. Is enim magnę impietatis homo, propter suā tyrānidem, tonso capite, reclusus est in Luxouio, Burgundiæ monasterio. Sed coorta seditione, priorem gradū inuasit, & estimās se memorati pontificis factione ab antiqua potestate deiectum, crudelissimis tormentis eum affecit. Post famem enim, & carceris squalorē: post oculorum euulsionē, post plātarum

conci

concisionem, post linguæ & labiorum excisionem, tandem decollari eum fecit in loco Atrebatensis territorij, qui dicitur sylua sancti Leodegarij. Sepultusque est in villa *Sercin*, anno sexcentesimo octuagesimo quinto. Cumque innocentiam, & merita sancti Leodegarij, multa miracula declararent, pia fuit trium episcoporum de sacri martyris corpore contentio. Ansoaldus Pictaueus illud vindicare voluit, monasterij, & consanguinitatis priuilegio: Hermencharius Augustodunensis, prætulit iura episcopatus: sanctus Vindicianus, contestabatur sanctum martyrem, Deo volente, locum martyrij & sepulcri in sua diœcesi accepisse. Sed facta in communi oratione, Pictaueus episcopo sanctum corpus deberi ex indicijs declaratum est. Vnde ad sancti Maxentij monasterium est euectum. Postmodum tamen inde portionem aliquam corporis accepit Bronium, Namurcense sancti Gerardi monasterium, die vndecimo Aprilis. Natalis est mense Octobri, die tertio. In quem diem coincidit etiam fratris eius sancti Gerini natalis, qui per eundem Ebroinum grauiter afflictus est: & non multo post lapidibus obrutus. Quinam martyrij historiam conscripserint, ad Vsuardum est annotatum.

Sanctus Leopardus martyr, cubicularius Iuliani imperatoris, à quo etiam post varia tormenta Romæ capite plexus est, translatus quiescit Aquifragani, quod oppidum est imperiale, diœcesis Leodiensis. Festû eius incidit in trigesimum Septembris. Extra muros, in Porceto, sepultus est sanctus Gregorius abbas: cuius natalis est die quarto Nouembris.

G

uembris.

uembris. Sed monasterium est diœcesis Coloniensis, sicut & Indense, sancti Cornelij.

Sancta Lewinna, virgo & martyr, martyrio vitam finiuit tēpore Theodori, archiepiscopi Cātuariensis. Eius corpus Bergas, ad sancti Vuinoci cœnobiū, attulit anno millesimo quinquagesimo octauo, Balgerus monachus Bergensis, ex monasterio diui Andree in Anglia, iuxta portū Zeordiēsem. Quo eodem tempore monachi Bergēses, corpus sanctę Lewinnę, per vicos & castella Flādrīe maritimę circūtulerunt. In quo itinere per multa miracula Deus in honorem virginis edidit, quę per eos dies Drogo episcopus Morinorum conscripsit. Natalis incidit in diē Magdalenę, sed transponitur in vigesimū quartum Iulij. Reliquię eius sacrę nostrā memoriā perditę sunt, in irruptione & vastatione Flandrię per Francos.

Sāctus LIBERTVS martyr, natus Adone Comite Mechlinię, & à beato Rumoldo baptizatus, & à morte post submersionem suscitatus, in propinquo loco, cui ab vlmorum copia Vlmo nomen erat, monasticę vitę cœtum contraxit. Sed Dani, & Nortmanni, ea tempestate vastabāt Gallias, & in eis Lotharingiam, siue Lothariense regnū, cuius portio erat nostra Brabantia. Imo Regino Prumiensis, eiusdem fere temporis chronographus, scribit anno octingentesimo octuagesimo quarto, Nortmannos in regno Lotharij castra & sedes statuisse in loco qui dicitur Louen / regnumque continuis incursionibus fatigasse: indeq; Parisios recessisse anno octuagesimo septimo. Euersa est tunc Mechlinia, quatuor tantum miliaribus distans

stans à **Louen**/sive Louanio, & Libertus profugus in Hasbaniam, ab iisdem ob Christum occisus est, ante altare diui Trudonis, flexis genibus Dominum deprecans. Corpus terræ infossum fuit in vna lapidea, quæ etiam hodie conspicitur. Sed anno millesimo cêtesimo trigesimo tertio corpus eius, & alterius cum eo trucidati, in loculum translatum est, & in altari sancti Trudonis asseruatur. Festum eius est die decimo quarto Iulij.

Sanctus **LIEPHARDVS**, aut Liffardus, episcopus Angliæ, & martyr, expleto peregrinationis suæ voto, è Roma ad patriam reuertens, à satellitibus iniquitatis, insurgentibus in nemore, trucidatus est. Quiescit in pago *Honnecourt*, siue Hunonis curia, quarto milliari à Cameraco, deflectendo à via Peronenfi. Habet in vsu Cameracensi tres Lectiones, die tertio Februarij.

Sanctus **LIVINVS** archiepiscopus & martyr, adhuc puer, in Scotia, non modo eximia pietate, verum etiâ miraculis clarus fuit. Adultæ auté ætatis, vsus est præceptoribus Benigno sacerdote, & susceptore suo è sacro fõte, magno illo Augustino, Anglorû primo episcopo; à quo etiam sacerdotio decoratus, haud multo post in archiepiscopû Scotorum eligitur. Quod munus, cum aliquot annis magno fructu administrasset, reliquit Syluano archidiacono. Ipseq; euangelij plantandi causâ inter infideles, cum tribus discipulis, Foillano, Helia, & Kiliano, venit ad Gádense cœnobiû, anno sexcêtesimo trigesimo tertio, decimo septimo Calendas Augusti. Vbi à sancto Florberto abbate fratribusq; humaniter exceptus, cum beatû Bauoné

triennio defunctū, magnis coruscantem miraculis
 inueniret, triginta continuos dies super eius se-
 pulcrum Missarū solennia celebravit. Inde prædi-
 cationis causa profectus per Flandriæ & Brabatię
 loca, innumeros ad fidem Christi, verbo, exem-
 plo, & miraculis, conuertebat. Sed homines impij
 miris modis eum persequebantur, nec omnino
 desistebant, donec linguam eius extractam cani-
 bus deuorandam proijcerēt (quæ tamen illi mox
 miraculo fuit restituta) ac tandem apud Escham
 multis vulneribus sauciatum, etiam obtruncarēt,
 anno ante memorato, pridie Idus Nouembris;
 Quo eodem loco nobilem & religiosam matro-
 nam Craphaildem Liuini hospitam, eiusque filio-
 lum Brixium, quem Liuinus de sacro fonte susce-
 perat, immaniter trucidarunt. Sepulti sunt à disci-
 pulis decenter in Hautem vicino pago, territorij
 Aloftensis, Liuinus cum Brixij corpusculo, vno
 eodemque in loculo, ac iuxta eos seorsim sancta
 martyr Craphaildis. Theodoricus autem Came-
 racensis episcopus, propter celeberrima miracula,
 locum visitauit, anno octingentesimo quadrage-
 simo secundo, cumque maiora, quàm audierat, re
 ipsa experiretur, quarto Calendas Iulias corpora
 sanctorum Liuini & Brixij, omni cum reuerentia
 & gaudio, è terra sustulit, & loco celebriori decē-
 ter collocauit. Postmodū Eremboldus abbas, qui
 peregrinum Macarium suscipere meruit, metuens
 sanctorū corporibus in loco minus tuto, ex Hautē
 Gandauum ad suum monasterium transportauit
 pignora illa, omni ex parte integra, anno millesi-
 mo septimo. Quando communem lætitiā Deus
 etiam

etiam præsentibus miraculis magnopere promotebat. Festa Liuini celebrantur, vndecimo Nouembris, vigesimo septimo Iunij. Brixius autem & Craphaildis habentur ad sanctum Bauonem in tumbis portatilibus, sed non fit nataliseorum commemoratio.

Lutgardis virgo sanctissima præfuit abbatissa in Brabantia monasterio, quod Aquiria dicitur, Gallicè *Evuijers*, ordinis Cistertiensis, non longè à Viridis vallis monasterio. Vbi quantum clauerit virtutum splendore, prophetiæ spiritu & miraculorum donis, cognosci potest ex tribus libris, qui de eius vita extat, authore Thoma Cantipatro, Dominicano Louaniensi, qui virgini familiarissimus fuit. Obijt ipsa anno millesimo ducentesimo quadragesimo sexto. Non est tamen, iuxta meritorum suorum, vt creditur, exigetiam, Sanctorum catalogo à Romana sede inscripta.

Sanctus LVDGERVS Frisius, etsi monasteriensis obierit episcopus, & in Vuerda imperiali sepultus sit, sanctis tamen Belgij nostri etiam annumerandus est, eo quod Ultraiecti in sancti Saluatoris monasterio, sub sancto Gregorio, successore sancti martyris Bonifacij, multum in literarum scientia, & morum probitate, profecerit: quodq; primùm Dauentriam adierit, prædicationis causa, & fidei corroborandæ gratia; deinde Frisiam; vbi per septem ferè annis in doctrinæ studio permansit, delubra destruens, & idola auferens. Dies depositionis est vigesimo sexto Martij, eleuationis, vigesimo quarto Aprilis. Historia, quam Vuerdenses cœnobitè cōscripserunt, extat apud Suriũ.

10.3 Surijs.
16. Iunij.